

Michael Vindfeldts båltale ved Sankthansfejring i Frederiksberg Have

Taler

Michael Vindfeldt
Borgmester i Frederiksberg
Kommune

Dato

23. juni 2025

Sted

Frederiksberg Have

- 1 Kære Frederiksberg-borgere, kære gæster, kære alle sammen – velkommen til Sankthans i Frederiksberg Have.

- 5 Sankthans er en kæmpestor og vigtig tradition her i byen. Hvor tusindvis af mennesker samles her i vores fælles have og fejrer lyset og sommeren i den smukkeste tænkelige ramme.

- 10 Det er en aften, hvor vi rykker sammen med vores nærmeste – og med resten af byen. Hvor vi fester. Hvor vi synger. Og hvor vi mærker, hvor meget vi har at glæde os over.

- 15 Frederiksberg er dejlig hele året. Men midsommer er helt fantastisk. Her er grønt, her er trygt, her er sammenhold og her er masser af oplevelser. Byen emmer af små og store begivenheder, og Frederiksberg-borgerne mødes på kryds og tværs ude i byen.

Vi er, som jeg plejer at sige, verdens største landsby. Med vores helt egen identitet og selvforståelse.

- 20 Der er meget at holde af ved Frederiksberg. Vi der bor her er helt enige om, at Frederiksberg er noget ganske særligt – og at det skal vi for alt i verden holde fast i. Ganske mange, der ikke bor her, har også holdning til, hvad der gør Frederiksberg til noget helt særligt. Jeg tror, det hænger sammen med, at Frederiksberg har en meget stærk egen identitet.

- 25 Og ja, selvfølgelig er der historien og traditionerne. Frederiksberg Slot og Frederiksberg Allé. Politiken om, at man skal kunne se mindst et træ fra hvert vindue og hele det grønne præg. Teatrene og butikkerne. Parkerne. Det gode liv

30 leves her – og det leves godt.

Alt det er så vigtigt at holde fast i og værne om. Men ved I hvad – Frederiksberg udgøres først og fremmest af mennesker. Ikke kun af flotte bygninger, lækre butikker og smukke parker. Hvis der ikke var de mennesker på Frederiksberg, 35 der er, ville Frederiksberg ikke være Frederiksberg. Hvis der ikke var mennesker af alle slags her, ville Frederiksberg heller ikke være Frederiksberg.

Vi har som borgere her i byen så meget at være taknemmelige for. Som borgmester oplever jeg nemlig det helt særlige frederiksbergske fællesskab flere 40 gange. Hver eneste uge.

Jeg oplever det, når de mest fantastiske lærere i folkeskolen, som har været ansvarlige for skolepatruljerne, arrangerer en kæmpe fest for alle de seje unge mennesker, der morgen efter morgen har stået der og passet på byens børn i 45 trafikken.

Jeg oplevede det forleden, da jeg var til den første plejehjemscup i bordtennis, hvor syv plejehjem mødtes på Ingeborggården for at dyste i bordtennis. Sjældent har jeg været i et rum med så meget livserfaring og livsglæde som der.

50 Jeg oplever det, når jeg en gang hvert halve år går tur med 20-30 glade gå-bodies, som er organiseret af Susan, som under Coronaen fandt ud af glæden ved at gå og nu har en facebook gruppe med flere tusinde medlemmer, som går ture 3-4 gange om ugen. Altså ikke alle tusinde, hver gang □

55 Jeg oplever det, når jeg besøger en børnehave, hvor en tidligere ansat på nu over 80 stadig kommer en gang om ugen som frivillig og laver keramik med børnene, for som hun siger ”det er jo faktisk også mit værksted og min brændeovn!”

60 Jeg oplever det – som far – når jeg hilser på Benny om morgenen, som er læseonkel for min søns 2. klasse, men som bare skal kaldes Benny og ikke onkel, som min 8 årige søn har belært mig.

Jeg oplever det, når jeg under en af mine onsdagspraktikker bliver betroet 65 opgaven med at servere vin til oktoberfest på et af vores plejehjem og en glad ældre borger, Fru Kejser, som bor på plejehjemmet siger: ”Det er et godt sted, det her, borgmester – du skulle tage og sørge for at blive skrevet op i god tid!”

70 Og jeg oplever det, når vi som fællesskab og som by samles om vores fine lokale traditioner.

Jeg oplever det i aften.

75 Om lidt – så er der sommerferie for de fleste af os. Langsomme dage og lyse nætter. Tid til familie og venner. Til snak og hygge. Til at være sammen. Til bare at være. Alt det begynder med Sankthans for de fleste af os.

Så velkommen til en formidabel midsommeraften i fællesskabets og lysets tegn.

80

oooOooo

Lyset og mørket påvirker os alle sammen hver eneste dag året rundt. Og derfor er det helt naturligt, at de er blevet stærke symboler, som vi ofte bruger i vores
85 sprog. Vi taler om, at der er ”lys i mørket” om ”mørkets kræfter”, ”lys for enden af tunnelen”. Og at det er ”allermørkest lige før daggry”.

I symbol-sproget er lys og mørke ofte modsætninger – det ene fortrænger det andet. Men der er faktisk plads til lys og mørke samtidig. Både symbolsk og
90 bogstaveligt.

Det bliver for eksempel ikke rigtig mørkt i nat. For vi er i de lyse nætters tid. De opstår, når solen ved midnat står mindre end 18 grader under horisonten. Så er lyset så stærkt, at det overvinder den mørke nat. Rent teknisk hedder det
95 astronomisk tusmørke. Men ”lyse nætter” lyder noget mere poetisk.

De lyse nætter varer fra starten af maj til starten af august. Og de er med til at gøre den danske sommer magisk. For når lyset på den måde blander sig med mørket, får sommernatten en særlig farve og stemning. Det er smukt,
100 stemningsfuldt og gribende.

Måske påvirker det os så meget, fordi vi hver især bærer den dobbelthed med os. Vi har selv både lyse og mørke sider. Og vi oplever både lyset og mørket – glæder og sorger - igennem vores liv.

105

oooOooo

110 Jeg har tænkt rigtigt meget på lys og mørke dette forår. For det var 80 året for
fejlbombningen af den franske skole den 21. marts og for befrielsen den 4. maj.

Begge begivenheder blev naturligvis markeret her på Frederiksberg.

115 Der omkom 116 personer den 21. marts 1945. Af dem var 87 børn. Det var den
mørkeste dag i Frederiksbergs historie. Byens børn omkom under forfærdelige
omstændigheder. Men også her – selv i det mørkeste mørke - var der bitte små
glimt af lys.

120 For nogle børn blev reddet mod alle odds. Af redningsarbejdere, men også andre
voksne, som med fare for egne liv bidrog til redningsarbejdet.

På samme måde var der også mørke i lys, da vi halvanden måned senere
markerede 80 år for befrielsen. For midt i glæden var også sorgen over de mange
børn og voksne, der ikke opleverede forløsningen og det frie forår.

125

Lys i mørke. Mørke i lys. Glæde og sorg. De går hånd i hånd. I historien. Og for
os alle sammen.

130 Selv i den dybeste sorg kan man finde varme. Selv i den største lykke kan man
mærke et stik af den sorg, man bærer med sig.

oooOooo

Mørket banker på igen.

135

Der er krig i Europa. Opbrud i vesten. Trusler mod vores rigsfællesskab. Og
frygt for terror.

140 Ingen aner hvordan verdensøkonomien udvikler sig. De spilleregler, vi regnede
med var fælles accepterede, er nu til diskussion. Dem, vi troede var venner, var
måske ikke helt så gode venner alligevel.

Kriser er pludselig noget, vi alle forbereder os på, og vi er begyndt at tale om
beredskab som aldrig før.

145

For få år siden grinede vi af folk, der preppede – nu kan man købe den lille prepper-pakke på tilbud i supermarkedet for et par hundrede kroner. Og vi skal alle være klar til at klare os selv i en forsyningskrise i tre dage.

150

Der er ikke ret mange af os, som forudså den her virkelighed for bare seks år siden. Virkeligheden har endnu en gang overgået fantasien. Og det skaber utryghed og rækker ved vores helt fundamentale følelse af sikkerhed.

155   oooOooo

Mørket er her hele tiden. I forskellige former og grader.

Men det er lyset også.

160

Og måske er vores fineste reaktion på mørket, at fokusere på lyset. Det er dét, vi gør i aften.

Der er en enorm styrke ved at insistere på det gode liv sammen. I tryghed. I fællesskab. I et frit land. Med frie stemmer – og frie tanker.

165

Og når tusindvis af mennesker samles, som vi gør i aften, så er det ikke kun fordi arrangementet og omgivelserne er fantastiske. Det er også en stærk manifestation af lyset og håbet.

170

Leonard Cohens digt ”Anthem” rummer en af de fineste metaforer, jeg kender.

”Der er en sprække i alting. Det er der lyset kommer ind”.

Den sprække er en ladeport i dag. For hver eneste gang vi insisterer på lyset. På det gode. Så bliver mørket mindre magtfuldt. Og så bliver lyset kun stærkere.

175

Om lidt tænder vi bålet, og så kommer Anders Ahnfeldt-Rønne og koret Gråtoner, og spiller og synger for, når vi synger midsommervisen. Jeg synes, vi alle sammen skal tænke på alt det, vi har at være glade og taknemmelige for. For som vi synger i sangen, så er det et glædesblus, vi tænder.

180

Så kære alle sammen. Nyd jeres Sankthans. Nyd jeres sommer. Nyd hinanden. Nyd livet. Nyd fællesskabet. I tryghed. Med frie stemmer og frie tanker.

Rigtig god Sankthans. Og rigtig god sommer.

Kilde

190 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

195 Båltale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/michael-vindfeldts-baltale-ved-sankthansfejring-i-frederiksberg-have>

200

205

210

215

220